

[Justitsministeren.]

Det gaar ikke an, og derfor har jeg ogsaa draget Omsorg for, at der i det Forslag, som foreligger indstillet her, i § 11 er en Bestemmelse, som er af en saadan Beskaffenhed, at Likviditeten kan skaffes til Veje ikke alene for enkelte Serier, men for Kreditforeningerne i det hele, og vore Sparekasser og Banker bliver jo ogsaa i Stand til at skaffe sig likvide Midler i det Omfang, hvori det er nødvendigt for at kunne overholde denne Lovs Bestemmelser. Derfor er det ikke min Agt at stille andre Forslag end dem, der er fremkommet fra min Side, i hvert Fald ikke, før man maatte komme til yderligere Forhandling.

Til disse Udtalelser skal jeg indskrænke mig, thi det er jo ikke nogen Nytte til, at vi staar her og forhandler vidtløftigt om denne Sag; den maa enten føres igennem eller strande i det Fællesudvalg, som jo temmelig sikkert bliver foreslaaet.

J. P. Nielsen: Til det ærede Medlem Hr. Schmidt, der forundrer sig over min Stilling, skal jeg sige, at man kan ikke — saaledes ser jeg paa det — opretholde Privatejendomsretten og saa lade Staten betale Renterne af den Gæld, der hviler paa den private Ejendomsret. Og det kan man heller ikke gøre for Sønderjylland; et saadant Særforhold for Sønderjylland vilde betyde, at man vilde forsøge at købe den sønderjydske Befolkning, og det skal man ikke gøre; den sønderjydske Befolkning har selv valgt at komme til Danmark og leve under de Vilkaar, som den øvrige danske Befolkning lever under, og for øvrigt vil jeg tilføje, at der er truffet adskillige flere Kriseforanstaltninger i Sønderjylland end for den øvrige Del af Landet, til Trods for at vi i hvert Fald i Jylland har to Amter, Ringkøbing og Hjørring Amter, der efter den Statistik, der foreligger, er lige saa haardt ramt som Sønderjylland. Og maa jeg endelig pege paa, at Arbejderne lider ogsaa Nød i Sønderjylland i overordentlig Grad. Fattigudgifterne vokser Dag for Dag efter de Oplysninger, vi faar rundt om fra Amterne, og de sønderjydske Arbejdere har ikke levet paa den grønne Gren siden Genforeningen. Men vi har altid hævdet det Standpunkt, at de sønderjydske Arbejdere med Hensyn til Løn og med Hensyn til sociale Love kunde kræve det samme som de øvrige danske Arbejdere og ikke mere. Det er vort Standpunkt, og det staar vi paa.

Krag: Jeg maa bestemt bestride, at den højtærede Justitsminister er berettiget til at paastaa, at jeg har begaaet en Fejl ved at fremdrage her i Salen, hvad der er udtalt i Udvalget. Nej, Forholdet er dette, at da vore Forslag i Udvalget blev afvist fra Flertallets Side, erklærede vi, hvad der i og for sig var selvfølgeligt, at derefter maatte vi indstille Landstingsforslaget til Vedtagelse uændret, men at vi agtede i Salen at redegøre for, hvad vi under Udvalgsmødet havde tilbudt. Saa det forekommer mig — jeg siger det endnu en Gang — yderst besynderligt, at den højtærede Minister møder her til denne Forhandling og tager Afstand fra den Stilling, Oppositionen har indtaget, uden at kende noget til, hvori denne Stilling bestaar.

Den højtærede Minister siger, at man kan ikke vedtage et Lovforslag af en Form, som paalægger Staten en ubegrænset Risiko. Vi har gennem de Ændringsforslag, som vi i Aftes erklærede os rede til at fremsætte, vist een Vej til Begrænsning af Risikoen; det vil være meget let at forme Forslag ogsaa paa anden Maade, som begrænser Statens Risiko; og det vilde have været let for en Minister, som besad større Opfindsomhed, end den højtærede Justitsminister ved denne Lejlighed har vist sig at være i Besiddelse af, at gøre dette.

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde det ærede Medlem, som har omtalt, hvad man har drøftet i Udvalget i Gaar. Men det er en given Ting, at Tinget her ikke med noget Udbytte kan forhandle om andre Ting, end hvad der foreligger i Betænkningen. (*Krag:* Nej, naar Ministeren ingenting ved om dem!). Tingets øvrige Medlemmer er lige saa ubekendte med de Forhandlinger, der har fundet Sted, og kan derfor ikke med noget Udbytte drøfte disse Spørgsmaal.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det af Flertallet stillede Ændringsforslag vedtoges med 67 Stemmer mod 49.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.